

Sygn. akt III AUz 306/12

POSTANOWIENIE

Dnia 30 stycznia 2013 r.

Sąd Apelacyjny w Gdańsku – III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSA Barbara Mazur (spr.)

Sędziowie: SA Grażyna Czyżak

SO del. Alicja Podlewska

po rozpoznaniu w dniu 30 stycznia 2013 r. w Gdańsku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z odwołania A. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.Wydział (...)

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek zażalenia A. W.

na postanowienie Sądu Okręgowego w Gdańsku - VIII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych z dnia 13 września 2012 r., w sprawie VIII U 1038/12

postanawia:

uchylić zaskarżone postanowienie.

Sygn. akt III AUz 306/12

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Gdańsku VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych uznał się niewłaściwym do rozpoznania sprawy z odwołania ubezpieczonej od decyzji ZUS I Oddział w W.Wydział (...) i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie XIV Wydział Ubezpieczeń Społecznych, według właściwości.

W uzasadnieniu Sąd wskazał, że wnioskodawczyni odwołała się od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.Wydziału (...), z dnia 2 lutego 2012 r., odmawiającej jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Odwołanie ubezpieczona skierowała, za pośrednictwem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w W.do Sądu Okręgowego w Gdańsku, wnosząc o przekazanie rozpoznania sprawy do Sądu Okręgowego w Gdańsku, zgodnie z właściwością miejsca zamieszkania ubezpieczonej

Sąd Okręgowy podzielił stanowisko pozwanego organu wywiedzione w złożonej odpowiedzi na odwołanie w którym wniósł on o przekazanie sprawy do Sądu Okręgowego w Warszawie XIV Wydziału Ubezpieczeń Społecznych tj. sądu pracy i ubezpieczeń społecznych właściwego w przedmiotowej sprawie zgodnie z art. 461 § 2² ustawy z dnia 17.11.1964 r. Kodeks postępowania cywilnego (Dz.U.z 1964 r., nr 43, poz. 296 z późn. zm.). W uzasadnieniu odpowiedzi na odwołanie pozwany wyjaśnił, że w zakresie odwołań składanych od decyzji wyspecjalizowanych

jednostek organizacyjnych ZUS (wyznaczonych przez Prezesa ZUS do realizacji zawartych przez Polskę umów międzynarodowych w zakresie zabezpieczenia społecznego w tym do realizacji rozporządzeń unijnych) ma zastosowanie wyłącznie przepis art. 461 § 2² kpc , a nie przepis art. 461 § 2. Sąd Okręgowy wyjaśnił, że powołany przepis, który stanowi - w sprawach , w których nie można określić właściwości sądu według przepisów paragrafów poprzedzających , jak również w sprawach , w których ubezpieczony zamieszkały na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej otrzymuje świadczenie wypłacane przez wyznaczoną przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jednostkę organizacyjną tego Zakładu , właściwy jest sąd , w którego okręgu ma siedzibę organ rentowy .- wyłącza stosowanie reguły wyrażonej w treści art. 461 § 2 . Z uwagi na powyższe, Sąd Okręgowy na zasadzie art. 200 § 1 kpc , postanowił jak w sentencji.

Zażalenie na powyższe postanowienie wniosła ubezpieczona zarzucając mu naruszenie art. 461 § 2 i 461 § 2² kpc, wnosząc o zmianę zaskarżonego postanowienia i uznanie, że Sąd Okręgowy w Gdańsku VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych jest właściwym do rozpoznania odwołania ubezpieczony dotyczącego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy ewentualnie uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi I instancji.

W uzasadnieniu ubezpieczona wskazała, że art. 461 § 2² k.p.c. reguluje właściwość sądu w przypadku, gdy świadczenie jest wypłacane przez wyznaczoną przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych jednostkę organizacyjną. W sprawie będącej przedmiotem odwołania ubezpieczony jest ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Dlatego też w ocenie ubezpieczony zasadnym jest, aby sprawa o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy wnioskodawczyni była nadal prowadzona przez Sąd Okręgowy w Gdańsku VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Zażalenie ubezpieczony zasługuje na uwzględnienie.

W sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych – jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej – właściwy jest sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania (siedzibę) strona odwołująca się od decyzji wydanej przez organ rentowy (art. 461 § 2 k.p.c.). Cytowana regulacja, przy uwzględnieniu treści art. 461 § 2¹ oraz § 2² określa swego rodzaju właściwość wyłączną w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, którą może modyfikować tylko zastosowanie § 3 tego przepisu, a także postanowienia przepisów szczególnych odnoszących się do systemu ubezpieczeń społecznych.

Przedmiotem rozpoznania sprawy w niniejszym postępowaniu jest odwołanie od decyzji pozwanego odmawiające ubezpieczony prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Sąd Okręgowy w Gdańsku uznając się niewłaściwym do rozpoznania sprawy ubezpieczony i przekazując sprawę do rozpoznania Sądowi Okręgowemu w Warszawie wskazał jako podstawę takiego rozstrzygnięcia art. 461 § 2² k.p.c.

Ubezpieczony w zażaleniu podniosła, że wskazany przepis reguluje właściwość miejscową sądu w przypadku gdy świadczenie jest wypłacane. Natomiast w sprawie będącej przedmiotem odwołania ubezpieczony jest spór o ustalenie tego prawa. Słusznie skarżący podniosła, że w przypadku gdy spór dotyczy ustalenia a nie wypłaty świadczenia wskazany przepis nie ma zastosowania. W takim bowiem przypadku należy określić właściwość miejscową sądu na zasadach ogólnych. Kwestia możliwości zastosowania art. 461 § 2² k.p.c. była przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego w Uchwale z dnia 13 lipca 2012r., III UZP 2/12 (Biuletyn SN rok 2012, Nr 7, Monitor Prawa Pracy rok 2012, Nr 8, str. 394). Sąd Najwyższy przyjął tamże, iż „w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych, w których wniesiono odwołanie od decyzji organu rentowego - jednostki organizacyjnej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wyznaczonej przez Prezesa Zakładu jako właściwej w sprawach związanych z unijną koordynacją systemów zabezpieczenia społecznego, o odmowie lub przyznaniu prawa do emerytury lub renty właściwy miejscowo jest sąd, w którego okręgu ma miejsce zamieszkania strona odwołująca się od tej decyzji (art. 461 § 2 i 2² KPC”.

W realiach przedmiotowej sprawy bezsporne jest, iż miejsce zamieszkania wnioskodawczyni znajduje się w G., która leży w okręgu właściwości Sądu Okręgowego w Gdańsku. Tym samym właściwym do rozpoznania wniesionego przez nią odwołania będzie właśnie ten Sąd.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na mocy art. 386 § 4 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c. postanowił jak w sentencji postanowienia.